

Sygn. akt IV Ca 380/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w S. IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Struski

Sędziowie SO: Jolanta Deniziuk, Wanda Dumanowska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Zadrozna

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2016 r. w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa D. D. (1)

przeciwko I. D.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w B.z dnia 14 kwietnia 2016r., sygn. akt I C 282/15

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt IV Ca 380/16

UZASADNIENIE

Powódka D. D. (1) wniosła o zwolnienie spod egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w L. P. R. W. – T. (sygn. akt Km 1684/15) przedmiotów stanowiących jej własność (...) P. i (...) T.. W uzasadnieniu podniosła, iż w dniu 11 sierpnia 2015r. Komornik dokonał ich zajęcia w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przeciwko jej ojcu na wniosek pozwanego I. D..

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, iż powódka przekroczyła termin o którym mowa w art. 841 § kpc, zatem jej roszczenie wygasło.

Wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015r. Sąd Rejonowy w B.uwzględnił roszczenie i zwolnił spod egzekucji oba przedmioty oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 803 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z uzasadnienia tego wyroku wynika, iż został on oparty na następujących ustaleniach faktycznych:

W ramach prowadzonego z wniosku pozwanego postępowania egzekucyjnego, R. T. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w L., dokonała zajęcia w dniu 11. 08. 2015 r. w przedmiotów stanowiących własność powódki tj. (...) P. i (...) T.. Komornik dokonała zawiadomienia powódki pismem z dnia 31. 08. 2015 r. Zajęcie zostało dokonane w domu

stanowiącym współwłasność powódki oraz jej siostry A. D. (1). Powódka mieszka razem z rodzicami – dłużnikiem Z. D. oraz jego żoną A. D. (2), obecną w czasie dokonywania zajęcia.

W piśmie z dnia 26. 08. 2015 r. powódka podniosła zarzut, iż organ egzekucyjny dokonał zajęcia rzeczy ruchomych stanowiących jej własność i na dowód tego załączyła do pisma dwie kserokopie faktur zakupu tych rzeczy, z których wynika, iż powódka zapłaciła za każdą z nich. Powódka pracowała jako agent ubezpieczeniowy przez pięć lat przed zamknięciem rozprawy i zapłaty dokonała ze środków przez siebie zarobionych.

W ocenie Sądu Rejonowego nie ulega wątpliwości, iż obie zajęte przez organ egzekucyjny rzeczy ruchome zostały nabyte na własność przez powódkę i przez nią zapłacone. Sąd Rejonowy w pełni dał wiarę zeznaniom powódki albowiem były zgodne z przedstawionymi przez nią dowodami oraz dokumentami zawartymi w aktach egzekucyjnych. Zatem dokonane przez organ egzekucyjny zajęcie w dniu 11. 08. 2015 r. naruszyło prawo własności powódki.

Sąd Rejonowy uznał, iż w toku postępowania procesowego nie został przeprowadzony przez pozwanego dowód wskazujący, kiedy powódka dowiedziała się o zajęciu jej rzeczy ruchomych, takiego wniosku dowodowego pozwany w ogóle nie zgłosił, a datą pewną (najwcześniejszą) – na piśmie – i niesporną była data 25. 08. 2015 r., w której to dacie sporządzono wezwanie skierowane do pozwanego, którego odpis złożono w kancelarii (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym wL.w dniu 26. 08. 2015 r.

Nadto Sąd podniósł, iż z doręczonego powódce przez organ egzekucyjny odpisu protokołu zajęcia z dnia 11. 08. 2015 r. wynika pouczenie, iż powódce przysługiwało powództwo z art. 841 § 1 k.p.c. ale nie zawierało ono treści art. 841 § 3 k.p.c., a więc powódka nie była powiadomiona o terminie przewidzianym do wniesienia tego powództwa, czym Komornik naruszyła ewidentnie obowiązek pełnego pouczenia osoby nie korzystającej z pomocy prawnej zawodowego pełnomocnika o terminie do wniesienia powództwa. W takiej sytuacji nie sposób przyjąć, iż bieg terminu mógłby się dla powódki zakończyć. Nie można wyciągać negatywnych konsekwencji prawnych w sytuacji wadliwego działania organu procesowego – organu egzekucyjnego zwłaszcza, że prowadziłyby to do konfliktu z konstytucyjną zasadą ochrony prawa własności.

Jako podstawę prawną swojego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał art. 841 § 1 k.p.c. w zw. z art. art. 21 ust. 1 oraz 64 ust. 1-3 Konstytucji RP. Natomiast orzeczenie o kosztach oparł na art. 98 § 1 k.p.c.

Apelację od tego wyroku złożył pozwany. Zaskarżył wyrok w całości i zarzucił naruszenie art. 841 § 3 kpc poprzez jego niewłaściwą wykładnię i przyjęcie, że powódka zachowała termin do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie oraz naruszenie art. 233 § 1 w zw. z art. 854 kpc poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów i przyjęcie, że pozwany nie udowodnił daty w jakiej powódka dowiedziała się o zajęciu. W konkluzji apelacji pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy przeprowadził prawidłowo postępowanie dowodowe i na jego podstawie dokonał ustaleń faktycznych, które wymagały uzupełnienia, dlatego Sąd Okręgowy na rozprawie apelacyjnej w dniu 28 października 2016r. przeprowadził dowód z uzupełniającego przesłuchania powódki w charakterze strony i ustalił, że powódka dowiedziała się o zajęciu, należących do niej ruchomości, w dniu 25 sierpnia 2016r. od siostry (dowód: przesłuchanie powódki 00:02:38).

Pozostałe ustalenia Sądu Rejonowego są prawidłowe i wystarczające również do rozstrzygnięcia apelacji, dlatego Sąd Okręgowy uznaje je za własne, bez konieczności powtarzania.

Natomiast Sąd Okręgowy nie podziela poglądu Sądu Rejonowego co do charakteru przepisu art. 841 § 3 kpc, bowiem podziela utrwalony pogląd doktryny i judykatury, iż jest to przepis materialnoprawny a konsekwencją przekroczenia wskazanego w nim terminu jest wygaśnięcie roszczenia. Ustawodawca ograniczył czasowo dopuszczalność wniesienia powództwa przewidzianego w art. 841 § 1 kpc, wprowadzając w § 3 miesięczny termin, który biegnie od dnia, gdy osoba trzecia dowiedziała się o zajęciu. Uchybienie temu terminowi, który nie podlega przywróceniu, skutkuje oddaleniem powództwa. Zatem zbadanie tej kwestii formalnej niejako wyprzedza merytoryczną ocenę żądania, albowiem sam fakt uchybienia terminowi z art. 841 § 3 kpc powoduje bezwzględną konieczność oddalenia powództwa bez potrzeby oceny jego merytorycznej zasadności.

Nie ma to jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, bowiem uzupełnienie przesłuchania powódki pozwoliło na ustalenie, iż nie przekroczyła ona terminu w przedmiotowym przepisie wskazanego i podjęła stosowne działania w terminie miesiąca od dowiedzenia się o zajęciu należących do niej ruchomości, które są przedmiotem żądania.

Konieczność uzupełnienia ustaleń w tym zakresie wynikała z przyjęcia przez Sąd Okręgowy, iż „dniem, w którym strona dowiedziała się o naruszeniu prawa, jest - według art. 841 § 3 KPC - dzień, w którym strona faktycznie dowiedziała się o zajęciu przedmiotu, a nie dzień, w którym mogła się o nim dowiedzieć przy dołożeniu należytej staranności”. Pogląd ten został zaprezentowany w wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2007 r., w sprawie V CSK 275/07 (Legalis Numer 313316) a Sąd Okręgowy w pełni go podziela.

Przyjmując zatem, iż powódka dowiedziała się o zajęciu w dniu 25 sierpnia 2016r., stwierdzić należy, iż powództwo zostało wytoczone w terminie przewidzianym w art. 841 § 3 kpc, zatem jej roszczenie nie wygasło.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 385 kpc, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 i 98 kpc oraz na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Sąd nie uwzględnił wskazanego w spisie kosztów podatku VAT, bowiem wskazane wyżej rozporządzenie nie przewiduje takiej możliwości. Nie uwzględniono również kwoty 4,20 zł, wskazanej jako koszty wysyłki odpowiedzi na apelację stronie przeciwnej, bowiem wydatek to nie został wykazany co do wysokości.